

Walter Samuel White, roepnaam Walter, is geboren in Toronto op 29 april 1912.

Zijn vader is Walter George White, zijn moeder is Nellie (Nelly) Rose White, geboren Snoxell.

Zijn ouders zijn beide Engels van geboorte. Walters vader is een veteraan uit de Eerste Wereldoorlog. Van beroep is hij stucadoor.

De Engelstalige familie is Anglicaans en telt nog twee dochters en drie zonen.

Volgens de de inreisrapporten kwam de familie op 26 april 1926 in Montreal aan met het schip 'Ausonia'.

Walter gaat op zijn veertiende al van school af. Zijn verdiensten waren nodig voor de huishouding, verklaart hij later. Hij heeft toch behoorlijk bijgeleerd; typen; steno en boekhouden zijn niet vreemd voor hem.

Aanvankelijk heeft hij vier jaar als stucadoor gewerkt, in de voetsporen van zijn vader zou je kunnen zeggen.

Als Walter zich aanmeldt voor actieve dienst, op 21 juni 1940, heeft hij 12 jaar gewerkt als lenzen-slijper bij Imperial Optical Co. in Toronto, hij is een vakman dus.

Imperial Optical werd begin 20e eeuw opgericht en had tegen de jaren 30 zijn reputatie als belangrijke speler in de Canadese optische industrie gevestigd.

Het bedrijf specialiseerde zich in het vervaardigen van hoogwaardige lenzen en de distributie van een breed scala aan brillenmonturen, gericht op optometristen.

Walter heeft in juni 1940 al een gezin. Op 14 december 1935 is hij getrouwd met Majorie Lillian Ward. Ze hebben dan een zoon, William Walter, die op 14 augustus 1939 is geboren.

Ook Walter komt bij de keuringsartsen. Genoteerd wordt dat hij 1,65 m lang is en ruim 70 kg weegt. Zijn blauwe ogen en bruine haren worden geregistreerd en het lidteken van een blindedarm operatie. Als zijn gezichtvermogen wordt getest blijkt dat hij daarbij een bril nodig heeft.

Hij wordt geschikt verklaard voor alle functies.

Zijn interesses gaan uit naar honkbal en skiën.

Alle drie broers van Walter dienen hun land, één bij de Royal Canadian Air Force en twee bij de Canadese Landmacht.

Walter heeft voor zijn aanmelding al enige militaire ervaring opgedaan. In 1927 en 1928 was hij-reservist bij het 2e Corps of Guides. (Korps van Gidsen)

Het Korps van Gidsen was een administratief korps van de militia en een voorloper van het Canadese Inlichtingenkorps.

In de jaren twintig verloor de rol van het korps aan aantrekkingskracht. De werving nam af en er waren nog maar weinig compagnieën echt actief. Onder de actieve waren er twee in Toronto, tussen 1912 en 1929 dienden daarbij zo'n 855 manschappen. Kleine eenheden

waren duur en leverden weinig resultaat op. Per 31 maart 1929 werd het ontbonden. Het personeel werd opgenomen in het Canadese verbindingsskorps.

Walter wordt direct na zijn aanmelding ingedeeld bij de Queen's Own Rifles of Canada. (QOR)

Al in augustus 1940 gaat hij vier maanden met de zogenaamde "W" Force naar Newfoundland.

"W" Force was een Canadese legereenheid die in 1940-1941 werd opgericht om Newfoundland te verdedigen tegen mogelijke vijandelijke aanvallen tijdens de Tweede Wereldoorlog. De eenheid bestond uit Canadese troepen en was verantwoordelijk voor de bescherming van vitale infrastructuur en de kustverdediging, samen met Britse en Amerikaanse troepen. Dit leidde tot een aanzienlijke militarisering van de regio tot het einde van de oorlog.

De tweede helft van december '40 krijgt Walter verlof, ook tijdens de jaarwisseling is hij thuis.

In mei 1941, wordt Walter overgeplaatst naar Hamilton, Ontario. De Canadian Army Trades school (CATS) is daar dan net geopend.

Hier worden opleidingen gegeven in elektrotechniek, lassen, koken en andere essentiële functies.

Hier kwalificeert Walter zich als chauffeur/mecaniciën.

In februari 1942 krijgt hij twee weken verlof.

In april 1942 wordt Walter 'Acting Corporal' en maakt een overstap naar een detachement dat in opleiding is voor het Canadese Parachute Bataljon. Hij slaagt niet en gaat terug naar de CATS in Hamilton om daar verder te worden opgeleid.

Daar haalt hij zijn kwalificatie als chauffeur voor voertuigen op wielen.

Op 19 november 1942 wordt hun dochter geboren, zij krijgt de naam: Alice Lynn.

Walter blijft in Hamilton tot midden 1943. Hij wordt in rang teruggezet tot 'Private' en wordt overgeplaatst naar Orillia, Ontario voor een infanterie training.

Na een geslaagde training als instructeur wordt Walter bevorderd tot Lance/Corporal in september 1943.

Net voor Kerst '43 krijgt hij een week verlof.

Dan volgt opnieuw een verplaatsing. Eind februari 1944 wordt Walter geplaatst in Camp Borden, Ontario. Hij is dan ingedeeld bij het CAC, het Canadian Armoured Corps, dat hier een opleidingscentrum heeft.

Training in Camp Borden

De training in 1944 was intensief en richtte zich op gespecialiseerde vaardigheden voor gepantserde gevechtsvoertuigen zoals de Sherman-tank.

Walter kwalificeert zich ook als chauffeur/mecaniciën voor lichte rupsvoertuigen en in juni 1944 eveneens voor tanks en als boordschutter.

De oversteek naar Europa komt dan dichterbij. In juli 1944 krijgt Walter een week inschepingsverlof. Met een troepenschip vertrekt hij naar het Verenigd Koninkrijk (VK) waar hij op 10 augustus '44 aankomt.

Aankomelijk wordt hij ingedeeld bij de Winnipeg Grenadiers.

Deze eenheid is niet voorbestemd voor de strijd op het vasteland van Europa, maar zal in Schotland blijven voor training en wordt opgenomen in het 3^e Canadese Infanterie Trainingsbataljon.

Walter Samuel White maakt wel de oversteek naar het West-Europese front.

Op 17 oktober 1944 komt hij in België aan en wordt in de sterkte opgenomen van de Queen's Own Rifles of Canada. (QOR)

Bij deze eenheid zal hij blijven tot het noodlot hem treft in het noorden van Nederland.

Voor Walter begint het in West-Europa met een lange nachtelijke verplaatsing: via Lokeren, St. Nicolaas en Antwerpen in België, trekken ze verder Nederland in via Tilburg, Den Bosch richting Nijmegen. Het laatste stuk naar Berg en Dal leggen de troepen te voet af.

De december '44 en januari '45 worden vaak relatief rustig genoemd.

Het oorlogsdagboek meldt echter dagelijkse patrouillegang en contacten met de vijand.

Ook waren de weersomstandigheden verre van aangenaam.

Ondertussen werd in de regio een enorme troepenmacht opgebouwd.

Na het grotendeels mislukken van operatie Market Garden werd in de winter van 1944/1945 in het Rijk van Nijmegen een Canadees/Britse troepenmacht opgebouwd van ca 400.000 man en ca 35.000 voertuigen. In de buurt van Roermond verzamelde zich een vergelijkbare Amerikaanse troepenmacht.

Het doel: de Duitse eenheden terug te dringen tot achter de Rijn.

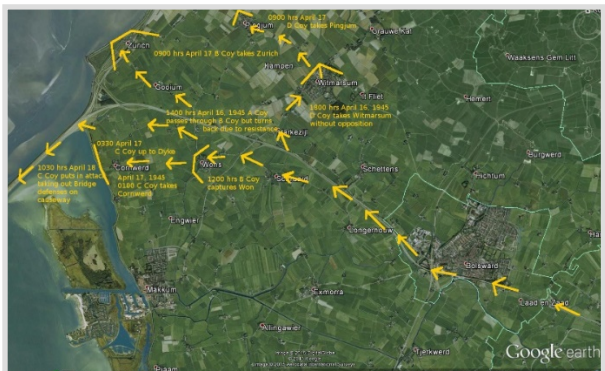
Op 8 februari zetten de Canadezen en Britten met operatie Veritable hun aanval op het Rijnland in. Ze stuiten in het Reichswald op hevig verzet. Het wordt de bloedigste veldslag ooit op Duits grondgebied. Op 10 maart is de westelijke Rijnsoever vrijwel gezuiverd van Duitse troepen.

In de nacht van 23 en 24 maart steken de geallieerden bij Wesel en Rees met amfibische voertuigen de Rijn over. Op 24 maart landen aan de overzijde van de Rijn nog eens 16.000 paratroopers. De grootste eendaagse luchtlandingsoperatie ooit. Op 29 maart is de Rijnovergang compleet en het Rijnland in geallieerde handen. Het Rijnlandoffensief eist 25.000 geallieerde en ruim 60.000 Duitse slachtoffers.

Na de start van Operatie Veritable betrekken de QOR op 9 februari 1945 verdedigende posities in en rond Millingen aan de Rijn.

Daar blijven ze tot de oversteek over Rijn door de geallieerden is gerealiseerd. De QOR hebben in de winter (tot eind maart '45) meer dan 50 slachtoffers te betreuren.

Walter Samuel White moet deze acties zonder grote problemen hebben doorstaan. In zijn dossier staat in elk geval geen aantekening daaromtrent.

De laatste vermelding voor Walter: Killed in Action 16 april 1945.

Waar waren de QOR in april '45?

Ze vochten bij Laagkeppel 3 t/m 5 april '45; bij Deventer 9 t/m 11 april '45; en op 16 t/m 18 april '45 bij Wons en Witmarsum in Friesland.

De Canadezen wilden voorkomen dat de Duitsers zich, via de Afsluitdijk, in Noord-

Holland verder versterkten. Mede daarom zetten zij vanaf 16 april '45 de aanval in op de Kop van de Afsluitdijk.

De infanterie van QOR was één van de eenheden die hierbij betrokken was. Vanuit Bolsward vertrokken zij richting Afsluitdijk.

Zoals gebruikelijk bij een opmars vormden de brencarriers de spits.

De Duitsers hadden zwaar geschut opgesteld en zij lieten de Canadezen vrij dichtbij komen voor ze het vuur openden.

De voorste carrier werd direct getroffen en alle vijf inzittenden werden op slag gedood.

Eén van hen was Rifleman Walter Samuel White.

Hij kreeg een tijdelijk graf op de Algemene Begraafplaats in Sneek.

Zijn uiteindelijke rustplaats, op 26 maart 1946, kreeg hij op de CWGC Canadese Begraafplaats in Holten. De grafreferentie is: 12-D-11.

Toegekend werden hem:

1939-1945 Star; France-Germany Star; War Medal 1939-1945 en de Canadian Volunteer Service Medal met gesp.

Bronnen:

www.cwgc.org; www.ancestry.com;
www.canada.ca/library-archives; wikipedia,
project '44,
dagboeken Queen's Own Rifles of Canada.

De gevechten bij Wons en Pingjum waren de laatste waar soldaten van de Queen's Own Rifles of Canada in Nederland sneuvelden. Het was daarom de expliciete wens van de veteranen om in Wons hun monument te plaatsen.

Op deze Honour Roll staan de namen van hun kameraden die vanaf D-Day tot de bevrijding het leven lieten.

